

Η ομιλία της κας Γκαλίνας Μασλιούκ, Πρόεδρος του Συλλόγου "Ουκρανο-Ελληνική Σκέψη"

Εσείς, απόγονοι του Ομήρου,

Δεχτείτε την ταπεινή μας διάθεση να γνωρίσετε την πατρίδα μας μέσα από τη ζωή και το έργο του Εθνικού μας ποιητή Ταράς Σεβτσένκο.

Είμαστε κάμποσοι, εδώ στη δεύτερη πατρίδα, γυναίκες και άντρες που αδιάκοπα με την εργατικότητα μας υφαίνουμε το νήμα της ζωής. Που γνωρίσαμε και αγαπήσαμε τη χώρα σας όχι μόνο γιατί στέγασε τα όνειρά μας, καλλιέργησε τις ελπίδες μας και έθρεψε τους πόθους μας, αλλά και γιατί ερχόμενοι στην Ελλάδα, ήδη γνωρίζαμε τον πολιτισμό σας.

Διαβάσαμε τους ποιητές και τους λογοτέχνες σας. Και αυτούς του εξωτερικού - της Αλεξάνδρειας, της Πόλης και του Παρισιού. Αναστήθηκε η ψυχή μας! Συγκινήθηκε από τα νοσταλγικά τους κείμενα. Γι' αυτό, επιθυμούμε κι εσείς να γνωρίσετε την πατρίδα μας μέσα από τη λογοτεχνία μας.

Εξοχότατοι,

Κυρίες και κύριοι,

Με τη σημερινή μας εκδήλωση ένα ταξίδι έφθασε στο τέλος του για μια νέα αρχή. Ένα ταξίδι που ξεκίνησε πριν από κάποια χρόνια με σκοπό να παρουσιάσουμε στους φίλους μας Έλληνες την ουκρανική ιδιοφυΐα - τον Ταράς Σεβτσένκο, και το κάλεσμά του στο λαό του να αγωνιστεί για την ανεξαρτησία του.

Από την πρώτη στιγμή το Δ.Σ. του Συλλόγου "Ουκρανο-Ελληνική Σκέψη" ενστερνίστηκε τη σκέψη αυτή και άρχισε ένας αγώνας δρόμου.

Δύσκολο και ριψοκίνδυνο το εγχείρημα.

Πως να συγκεντρώσεις το έργο ζωής ενός σπουδαίου ανθρώπου μέσα σε λίγες σελίδες?

Πως να παρουσιάσεις την προσωπικότητά του σε ένα λαό που αν και συγγενικός μαζί μας, έχει τις δικές του έννοιες που έχουν γίνει και δικές μας; Και το εγχείρημα αυτό γινόταν ακόμα δυσκολότερο διαπιστώνοντας καθημερινά ότι η γνώση που έχουν οι φίλοι μας Έλληνες για την πατρίδα μας την Ουκρανία ήταν ελλιπέστατη και περιοριζόταν μόνο στη γνώση ότι κάποτε, η Οδησός κυρίως, ήταν ελληνική πόλη. Ότι από εκεί ξεκίνησε η Φιλική Εταιρεία τη δράση της, και ότι ακόμα και σήμερα αρκετά από τα πιο όμορφα κτίρια της πόλης είναι ελληνικά, κυρίως των Χίων-εμπόρων. Γι' αυτό το λόγο επιλέξαμε να παρουσιάσουμε την Ουκρανία μέσα από το έργο και τη ζωή του ανθρώπου που είπε: "Η ιστορία της ζωής μου είναι μέρος της ιστορίας της πατρίδας μου". Νοιώθουμε ότι τα καταφέραμε! Το περιεχόμενο του βιβλίου που σας προτείνουμε σήμερα, με τον καλύτερο τρόπο παρουσιάζει τον εθνικό μας ποιητή. Η μορφή του δε το κάνει ελκυστικό στον αναγνώστη έτσι ώστε να το πάρει και να το διαβάσει.

Η αρθρογραφία που παρουσιάζεται στο πρώτο μέρος αποτελείται από πρωτότυπες εργασίες σπουδαίων επιστημόνων. Πρώτα-πρώτα ο ίδιος ο Σεβτσένκο αυτοπαρουσιάζεται. Έπειτα αναλύεται το έργο του, λογοτεχνικό και εικαστικό, και τέλος παρουσιάζεται ο Σεβτσένκο σε

παραλληλισμό με τον Έλληνα εθνικό ποιητή Διονύσιο Σολωμό, αλλά και η προσπάθειες που έγιναν να παρουσιαστεί το έργο του, με κορυφαία εκείνη του Γιάννη Ρίτσου.

Όμως δεν έχω καμία διάθεση να σας κουράσω. Αξιότεροι από εμένα μίλησαν προηγουμένως και σας παρουσίασαν τόσο τον ποιητή, όσο και την έκδοση που κάναμε, με τη βοήθεια και την υποστήριξη των εκδόσεων "Άλφα Πι". Άλλωστε, εμείς αυτά που έχουμε να πούμε τα καταθέσαμε στο βιβλίο και με την έκδοση αυτή στέλνουμε μια ανταπόκριση στο μέλλον.

Ως επιμελήτρια της έκδοσης αισθάνομαι την ανάγκη δημόσια να ευχαριστήσω ορισμένους ανθρώπους που συνέβαλαν με τον τρόπο του ο καθένας στην επιτυχία τόσο της έκδοσης όσο και της σημερινής μας εκδήλωσης.

Αρχικά θα ήθελα να αναφέρω τους άμεσους συνεργάτες μου: Την Οξάνα Τσάους, τη δική μας Ουκρανή ζωγράφο που ζει στην Ελλάδα και με το ταλέντο και την πρωτοτυπία που τη διακρίνουν, ανέλαβε την καλλιτεχνική επιμέλεια της έκδοσης και τα κατάφερε καταπληκτικά. Τον Αντώνη Παληό, των εκδόσεων «Άλφα Πι», για την επαγγελματική αλλά ταυτόχρονα υπομονετική και φιλική βοήθεια του στην πραγματοποίηση του οράματός μας. Τον Νίκο Λυγερό, την Ναταλία Μπάσενκο-Κόρμαλη, την Κάτια Ρωσίδου, τον Γεώργιο Κάκκο, την Οξάνα Νακονέτσα, τον Θανάση Κόρμαλη, τον Σωτήρη Κωτζεγιαννίδη, την Ανίτα Κρεμλή, τον Αλέξιο Κάκκο, τον Ανατόλυ Βισότσκι, την Λίτσα Πατεράκη και τον Βολοντυμίρ Νοβοχάτσκι. Τον Πρέσβη της Ουκρανίας στην Ελλάδα κ. Βολοντυμίρ Σκουρώφ, τον προκάτοχό του κ. Βαλέριου Τσίμπουχ και τους συμβούλους της πρεσβείας κα Άννα Τίστσενκο και κ. Ηλία Ολίϊνικ για την υποστήριξη που μας παρείχαν.

Τους συγγραφείς των άρθρων: Βολοντυμίρ Σκουρώφ, Κωστιαντίν Μπαλαμπάνοβ, Σεργίγ Γάλτσενκο, Τετιάνα Αντρούστσενκο και Ναταλία Μπάσενκο-Κόρμαλη.

Το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών και ιδιαιτέρως τον καθηγητή κύριο Πασχάλη Κιτρομιλίδη.

Τους ακαδημαϊκούς κκ. Βίκτωρ Αντρούστσενκο και Λεωνίντ Γουμπέρσκι, που ήρθαν από την Ουκρανία για την παρουσίαση, και βέβαια τον καθηγητή κύριο Λαυρέντιο Δελλαμούδα για τον άψογο συντονισμό.

Τους μουσικούς: την πιανίστρια κυρία Λιουντμίλα Γρίντσενκο, τη βιολονίστα κα Κατερίνα..., την πιανίστρια κυρία ... και τον τενόρο Ρώμαν Σαντόβσκι.

Τους χορηγούς μας: Θεόδωρο Σιετή, την Πρεσβεία της Ουκρανίας στην Ελλάδα, Δημήτρη Θεοδωρολέα, ωδείο Φίλιππος Νάκας, ποτοποιία Στουπάκη της Χίου και.

Τους μεταφραστές: κυρίες Μαρίνα Σκουρώβα, Οξάνα Ρωμανιούκ, Τίνα Μπεζρούτσενκο, κ. Ηλία Ολίϊνικ.

Ξεχωριστά θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους που ταξίδεψαν από την Ουκρανία στην Ελλάδα ειδικά για τη σημερινή μας εκδήλωση.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες οφείλουμε στον κύριο Λεονίντ Κραβτσούκ, πρώτο Πρόεδρο της Ουκρανίας και Πρόεδρο του Συμβουλίου Ειρήνης της Ουκρανίας, που από την αρχή αγκάλιασε την προσπάθειά μας και μας παρείχε κάθε είδους βοήθεια.

Επιτρέψτε μου να κλείσω με λόγια του μεγάλου Ουκρανού λογοτέχνη Ιβάν Φρανκό, που δεν μπόηκαν στην έκδοση, όμως πολύ θα ήθελα να ακουστούν εδώ:

Ήταν ο γιος του χωρικού και έγινε άρχοντας στο βασίλειο του πνεύματος.

Ήταν ο δουλοπάροικος και έγινε γίγαντας στο βασίλειο του ανθρώπινου πολιτισμού.

Ήταν αυτοδίδακτος και έδειξε καινούργιους, φωτεινούς και ελεύθερους δρόμους στους προφέσορες και επιστήμονες.

Δέκα χρόνια βασανιζόταν κάτω από το βάρος της ρωσικής στρατιωτικής αγγαρίας, αλλά για την ελευθερία της Ρωσίας έκανε περισσότερα από δέκα νικηφόρους στρατούς.

Η μοίρα τον κυνήγησε στη ζωή όσο μπορούσε, όμως δε μπόρεσε να μετατρέψει το χρυσάφι της ψυχής του σε σκουριά, ούτε την αγάπη του για τους ανθρώπους σε μίσος και περιφρόνηση, την πίστη στο Θεό στη μελαγχολία και απαισιοδοξία.

Η μοίρα του δεν τσιγκουνεύτηκε μεγάλες συμφορές, αλλά δεν του στέρησε και απολαύσεις που προέρχονταν από μια υγιή πηγή ζωής.

Το καλύτερο και το πολυτιμότερο θησαυρό η μοίρα του χάρισε μόνο μετά το θάνατό του - την αθάνατη δόξα και τη λάμπουσα χαρά, την οποία ξανά και ξανά θα αφυπνίζουν τα έργα του σε εκατομμύρια ανθρώπινες καρδιές.

Αυτός ήταν και παραμένει για μας, τους Ουκρανούς, ο Ταράς Σεβτσένκο.

Σας ευχαριστώ.